

Fraternité des Parvis wil gemeenschap van broederlijkheid zijn

Missionair in eenvoudig en bescheidenheid

In het huis wonen leden van de *Fraternité*, maar ook niet-inwonenden kunnen aansluiten bij een activiteit. Achteraan op de foto: *modérateur-général* in spe Christophe Robin. © GDC

Geworteld in de spiritualiteit van de Franse mystica Madeleine Delbrêl geeft de *Fraternité des Parvis* in Rijsel handen en voeten aan het evangelie. Duurzaam engagement is voor haar leden een evidentie. *Tertio* ging op bezoek in het *Maison Madeleine Delbrêl* in Rijsel.

GEERT DE CUBBER / "Alles begon vijftien jaar geleden, met de jongerensynode van 2001", steekt Christophe Robin van wal. Robin wordt binnenkort *modérateur-général* van de *Fraternité des Parvis* – letterlijk "de Broederschap van de Voorpleinen". "In de kerk van Saint-Maurice in het centrum van Rijsel kwamen op zondagavond gelovigen samen rond de eucharistie", getuigt hij. "Het was een zeer eenvoudige liturgie, met speciale aandacht voor muziek en stilte. Al gauw vloeiden uit die samenkomsten sociale en culturele projecten of activiteiten voort." De mensen kwamen van overal, ook uit België. Toch bleven ze samenkomen. Wat ze beleefden, wilden ze meenemen naar hun eigen leven. Ook in Tourcoing begon een groep te leven in de geest van de *Fraternité*. "Maar dat was niet louter een kopie", stelt Robin. "Mensen lieten zich inspireren, maar de context – de populatie en de plaats – is totaal anders."

Menselijkheid

Na enkele jaren besloten sommige leden hun ervaringen op te schrijven en te herlezen in het

licht van hun geloof. Zo ontstond het charter van de fraterniteit. Dat ademt de spiritualiteit van Madeleine Delbrêl (1904-1964), een Franse mystieke schrijfster en maatschappelijk werkster (zie kader). "In haar navolging willen wij een hoekje van menselijkheid zijn, zoals Christus dat in zijn tijd was", legt Robin uit. "We sluiten direct aan bij de verzuchtingen van Vaticanum II. Dat Concilie legde de nadruk op een aanwezige en missionaire kerk. De *Fraternité* wil een van de vele gezichten van de kerk tonen." Het charter maakte de beweging op Pinksteren 2006 tot een *Fraternité diocésaine*, nu tien jaar geleden.

Gastvrijheid

De fraterniteit maakt die aanwezigheid onder meer concreet in het *Maison Madeleine Delbrêl*, een gemeenschapshuis in het centrum van Rijsel. "De nadruk ligt er op gastvrijheid en onthaal", zegt Bernadette Flament, *modérateur* van het huis. "Toen de zusters hier verdwenen, vroeg de bisschop ons aanwezig te zijn. We gingen op die vraag in, ook al zoeken we nog altijd naar de 'juiste' vorm van zo'n christelijke aanwezigheid." In het huis wonen le-

den van de *Fraternité*, maar ook niet-inwonenden kunnen aansluiten bij een activiteit. "Het is een plaats van ontmoeting voor de gemeenschap. Aangezien gastvrijheid en onthaal belangrijk zijn, vangen we sinds december een jonge vluchteling uit Guinee op. De levensvragen die zij stelt, houden ons scherp." Twee keer per maand komt een seminarist een weekend meelevend. Elk weekend herbergen ze een student. Elke dinsdagavond opent het huis de deuren voor de wijk. "Dan eten we samen en doen we een gezamenlijke activiteit", vervolgt Flament. "We komen samen rond het Woord, rond de encycliek *Laudato Si'*, rond een tekst van Madeleine Delbrêl. Of we spelen samen een spel. Met een gezamenlijk gebed sluiten we de avond af."

Broederlijkheid

De *Fraternité des Parvis* toont zich als een kerk die op de wereld betrokken is. "Dat is een basispijler voor ons", geeft Robin aan. "Onze fraterniteit smaakt naar de mensen van vandaag. Het is een missionaire plaats, waar we samenkomen en het leven broederlijk delen. Daarnaast delen we het Woord van God. En door dat Woord te actualiseren, maken we er ons woord van. Het Woord aan de mensen van vandaag geven, is trouwens ook een opdracht van het Tweede Vaticaans Concilie. Naast missionair en geworteld in het Woord willen wij een gemeenschap van broederlijkheid vormen."

Équipes

Het fundament van de fraterniteit wordt gevormd door de *Équipes Madeleine Delbrêl*. Die groepen zijn door de Rijselse bisschop gezonden. Ze vertrekken vanuit de teksten van de Franse mystica. Elke groep legt eigen accenten. "Drie groepen animeren de eucharistievieringen, rond de gastvrijheid van de *Fraternité*", zegt Robin. "De groep in Faubourg de Béthune is anders. In deze volkse, zeer diverse buurt van Rijsel is zij aanwezig en organiseert ze onder meer activiteiten voor kinderen." De gemeente stelt de missionaire beweging twee appartementen ter beschikking om daar onder de mensen te wonen. Opmerkelijk en verre van een verwaarloosbaar detail in de lekenstaat die Frankrijk is. "De overheid erkent het goede werk", stelt Robin. "We zijn dan wel missionair, maar dat gebeurt toch altijd eenvoudig en bescheiden."

Verkondigen

"Vrijdagmorgen vieren we de eucharistie met wie dat wil", stelt Flament. "Daarna ontbijten we samen. Meestal zijn we met een tiental. Kerstavond vierden we met een dertig mensen van alle slag en van alle leeftijden. Ons oudste lid is 97. Volgend jaar doet ze mee in een van onze équipes." Wat hen zelf ooit aantrok om mee te doen in de *Fraternité des Parvis*? "De manier van zijn", zegt ze beslist. "Als je christen bent, moet je het evangelie uitstralen." "Niet alleen in woorden", vult Robin aan. "Of nog zoals Sint-Franciscus het ooit zei: 'Je moet altijd het evangelie verkondigen en als het echt niet anders kan, mag dat ook in woorden'." De gemeenschap doet dat met concrete acties. Zo vangt ze een Iraakse familie op. "Een daad van concrete solidariteit", noemt Flament het.

Duidelijke regels

Toch stelt het *Maison Madeleine Delbrêl* ook vast dat sommigen misbruik kunnen maken van al te naïeve liefdadigheid. "Je moet duidelijke regels stellen en je daaraan houden", verzekert Flament. "Twee, drie keer per week staat hier een bedelaar aan de deur. In plaats van zomaar geld te ontvangen, krijgt hij eten."

Modérateur Bernadette Flament. © GDC

Duurzaam

Van leden wordt verwacht dat ze een duurzaam engagement opnemen. "Duurzaam betekent niet voor het hele leven maar wel met het hele leven", verduidelijkt Robin. "Elk jaar op pinkstermaandag worden de engagementen hernieuwd. We doen dat volgens een aantal duidelijke principes: we delen het leven rond het Woord van God, eenvoudig en solidair, met aandacht voor de roep van de wereld en de kerk, en we voelen ons verantwoordelijk voor ons engagement." Van de 120 leden hebben er 55 een duurzaam engagement opgenomen. "Iedereen is daar vrij in", zegt Robin. "We ondersteunen elkaar waar mogelijk, maar ieder heeft zijn leven. De *Fraternité des Parvis* is voor haar leden een manier om onze intuïties te structureren, soepel en vloeiend. We willen de smaak van het evangelie daadwerkelijk beleven. Daarvoor hebben we verschillende toegangspoorten: de eucharistie, het huis, een activiteit. Om het echt te appreciëren, moet je hier een tijdje – al is het maar een paar uur – het leven komen delen." III

Madeleine Delbrêl

De Franse schrijfster en mystica Madeleine Delbrêl werd geboren in 1904. Op haar 17de is ze een overtuigd atheïste. Wanneer haar verloofde bij de dominicanen intreedt, neemt ze de tijd om op zoek te gaan naar de diepste bron van liefde. Zo komt ze op 20-jarige leeftijd tot geloof. Als maatschappelijk werkster gaat ze wonen en werken in Ivry-sur-Seine, op dat moment de enige communistische gemeente van Frankrijk. Tussen de atheïsten verkondigt ze het evangelie door ontmoeting, vriendschap en onderlinge steun.

Geworteld in Christus

Uit haar geschriften blijkt een engagement dat geworteld is in Christus en in het evangelie. Vreugde, verbondenheid en vrijheid zijn sleutelwoorden in het denken van Delbrêl. Ze wordt daarom beschouwd als een van de grote spirituele persoonlijkheden van de 20ste eeuw. Delbrêl overleed in 1964. In 1990 begon in Rome het proces voor haar zaligverklaring. (GDC)